

แต่ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) ใช้คำที่ก่อให้เกิดการแบ่งแยกเช่นนี้ได้อย่างไร ?

ท่านศาสดาอิบรอฮีม เป็นนักลัทธินิยมหนึ่ง กระนั้นหรือ? แล้วท่านศาสดานูฮ์ และศาสดามูซาเล่าเป็นอย่างไร? ถ้าหากคำว่าชีอะฮ์ เป็นคำที่ใช้แบ่งแยกหรือเป็นลัทธินิยมแล้ว พระองค์อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงใช้มันเพื่อเรียกบรรดาศาสดาที่มีตำแหน่งสูงของท่าน และท่านศาสดานูฮ์มัมด (ศ็อลฯ) ก็จะไม่กล่าวข่งศาสดาเหล่านี้เป็นแน่

จำเป็นที่จะต้องกล่าวแนบเข้าไว้ ณ ที่นี้ว่า ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) ไม่ประสงค์ที่จะแบ่งแยกมุสลิมออกเป็นกลุ่มๆ ท่านมีบัญชาให้ผู้คนทั้งหมดปฏิบัติตาม อิมามอะลี (อ.) ในฐานะเป็นตัวแทนของท่านตลอดชีวิตของท่าน และเป็นผู้สืบแทนและเป็นคอลีฟะฮ์ของท่านภายหลังจากท่าน

แต่เป็นที่น่าเสียดายที่บรรดาผู้ที่สนใจต่อความปรารถนาของท่านศาสดามีเพียงจำนวนน้อย และเป็นที่ยึดมั่นในนาม “ชีอะฮ์ของอะลี” พวกเขาต้องถูกดูถูกเหยียดหยามและถูกประหัตประหาร และได้รับการทรมานทรมานนับตั้งแต่วันที่ ศาสดานูฮ์มัมด (ศ็อลฯ) ผู้เป็นความเมตตาต่อมวลมนุษยชาติได้วชนมลง ถ้าหากมุสลิมทั้งหมดต่างเชื่อฟังในสิ่งที่ท่านศาสดาปรารถนาแล้ว มันก็จะไม่เกิดกลุ่มใดๆ และสำนักคิดใดๆ ขึ้นมาในอิสลาม ในอะดิบบทหนึ่ง ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) กล่าวไว้ว่า

“ภายหลังจากฉันไม่นาน ความไม่ลงรอยและความเกลียดชังจะเกิดขึ้นในหมู่พวกเจ้า เมื่อสถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น จงไปหาอะลี เพราะเขาสามารถแยกแยะธรรมออกจากความมดเท็จได้”

☐ อะลีมุดตะกี อัล อินดี กันซ อัล อุมมัล (มุคตาบ) เล่ม 2 หน้า 612 เลขที่ 32964

เกี่ยวกับอะฮ์ล กุรอานที่ได้อ้างถึงข้างต้น นักวิชาการสายซุนนี บางท่านได้รายงานมาจากอิมาม ญะฮ์อีร์ อัซซอลิค (อ.) ผู้เป็นอิมามท่านที่หกของชีอะฮ์จากครอบครัวของท่านศาสดา (อะฮ์ลุลบัยต์) ดังนี้ว่า

“เราเป็นสายเชือกของอัลลอฮ์ที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงพวกเราไว้ดังนี้ว่า ‘และจงยึดมั่น โดยพร้อมเพรียงกันทั้งหมดกับสายเชือกของอัลลอฮ์ และจงอย่าแตกแยกกันในหมู่ พวกเจ้ากันเอง’”

☐ อัล ษะละบี คัฟหิร อัล กะบิร เป็นคำอรรถาธิบาย โองการที่ 3: 103

☐ อิบนิ สะอูร์ อัล ฮัซมะมี อัล ซอวาอิก อัล มูรริกอฮ์ (โคโร) บทที่ 11 ส่วนที่ 1 หน้า 233

ฉะนั้น หากอัลลอฮ์ไม่ทรงยอมรับการมีลัทธินิยมแล้ว พระองค์ย่อมไม่ยอมรับบรรดาผู้ที่แยกตัวออกไปจากสายเชือกของพระองค์ และไม่รับบรรดาผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับมัน!

สรุป

เราได้แสดงให้เห็นแล้วว่า คำว่า ชีอะฮ์ ได้ถูกกล่าวถึงในอัล กุรอาน

ให้หมายถึงบรรดาผู้ปฏิบัติตามขัฏฐาตผู้ที่ยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

และในอะดิบของท่านศาสดาหมายถึงบรรดาผู้ปฏิบัติตามอิมามอะลี (อ.) บุคคลที่ตามผู้นำทางที่ถูกแต่งตั้งมาจากอัลลอฮ์ ย่อมได้รับความปลอดภัย และได้รับแจ้งข่าวดีถึงการได้เข้าสู่สวนสวรรค์

ต้องการแสวงหาอิสลามที่เป็นของแท้ให้มากกว่านี้ โปรดเข้ามาชม

<http://al-islam.org/faq/>

และจงยึดมั่นโดยพร้อมเพรียงกันทั้งหมด กับสายเชือกของอัลลอฮ์

และจงอย่าแตกแยกกันในหมู่พวกเจ้ากันเอง

(อัล กุรอาน 3 : 103)

ทำไมถึงต้องชีอะฮ์ ?

คำว่าชีอะฮ์ เป็นคำคุณศัพท์ที่มุสลิมใช้กัน เพื่อเรียกบรรดาผู้ที่ตามบรรดาอิมาม

จากครอบครัวของท่านศาสดา (อะฮ์ลุลบัยต์)

พวกเขาไม่ได้ใช้มันเพราะเหตุผลของการแบ่งแยกเป็นลัทธิในกายหรือเพื่อเป็นการแบ่งแยกกันใน

หมู่มุสลิม พวกเขาใช้มันเพราะอัล กุรอานใช้ ท่านศาสดานูฮ์มัมดใช้ และบรรดามุสลิมก็ใช้มัน

ก่อนที่คำที่ใช้เรียกเหล่านี้ เป็นต้นว่า ซุนนี หรือ สะลาฟีย์ จะมีขึ้นมาเสียอีก

ชีอะฮ์ในอัล กุรอาน

คำว่า “ชีอะฮ์” หมายถึง “ผู้ปฏิบัติตาม สมาชิกของพรรคหนึ่ง” อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัล

กุรอานว่าข้าพเจ้าที่เที่ยงธรรมของพระองค์บางคน เป็นชีอะฮ์จากข้าพเจ้าที่เที่ยงธรรมคนอื่น ๆ ของพระองค์

และโดยแน่นอนอิ้ง อิบรอฮีม อยู่ในหมู่ชีอะฮ์ของเขา (นุฮ์)

(อัล กุรอาน 37: 83)

และเขา (นุฮา) เขาไปในเมืองในช่วงเวลาที่เมื่อผู้คน (ของเมืองนั้น) ไม่ได้สนใจเฟ้นมอง ณ ที่นั้นเขาได้พบชายสองคนต่อสู้กันอยู่ คนหนึ่งเป็นชีอะฮ์ของเขา และอีกคนหนึ่งเป็นศัตรูของเขาและคนที่เป็ชีอะฮ์ของเขา

ใครองเรียกมายังเขาให้ช่วยเหลือ เพื่อต่อสู้กับคนที่เป็ศัตรูของเขา

(อัล กุรอาน 28: 15)

ฉะนั้น คำว่า ชีอะฮ์ จึงเป็นคำที่ใช้อย่างเป็นทางการ โดยอัลลอฮ์ในอัล กุรอานของ พระองค์

เพื่อให้เรียกบรรดาศาสดาที่มีตำแหน่งสูงของพระองค์ เช่นเดียวกับบรรดา ผู้ปฏิบัติตามศาสดาเหล่านั้น

ถ้าหากผู้หนึ่งเป็นชีอะฮ์(ผู้ปฏิบัติตาม) ของข้าพเจ้าผู้ทรงคุณธรรมที่สุดคนหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่มีอะไรผิดที่เป็น ชีอะฮ์ ในอีกด้านหนึ่งหากผู้หนึ่งเป็นชีอะฮ์ของทรราชย์ คนหนึ่งหรือคนชั่วคนหนึ่ง เขาก็จะประสบชะตากรรมเช่นเดียวกับ ผู้นำของเขาเช่นกัน อัล กุรอานชี้ให้เห็นว่า ในวันตัดสินพิพากษาผู้คนจะมากันเป็นกลุ่มๆ และแต่ละกลุ่มจะมีผู้นำ(อิมาม) ของกลุ่มตนนำหน้ามา อัลลอฮ์ตรัสว่า

(จงรำลึก) ในวันที่เราจะเรียกผู้คนทุกคนมาพร้อมกับอิมามของพวกเขา

(อัล กุรอาน 17:71)

ในวันตัดสินพิพากษา ชะตากรรมของ “ผู้ปฏิบัติตาม” ของแต่ละกลุ่มจะขึ้นอยู่กับ

ชะตากรรมของอิมามของพวกเขา(โดยมีข้อยกเว้นว่า พวกเขาปฏิบัติตามอิมามนั้นอย่างจริงจัง) อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัล

กุรอานว่า มีอิมามอยู่ด้วยกันสองประเภท

และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอิมามผู้ซึ่งเรียกร้องไปสู่ไฟนรกและในวันฟื้นคืนชีพ

พวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือและเราได้ทำให้การสาปแช่งติดตามพวกเขาไปในโลกนี้

และในวันฟื้นคืนชีพพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่นำยะเยง

(อัล กุรอาน 28: 41 - 42)

อัล กุรอานเตือนรำลึกเช่นกันว่า มีบรรดาอิมามที่อัลลอฮ์ ทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้นำทางสำหรับมนุษยชาติ

และเราได้ทำให้มีอิมามในหมู่พวกเขา นำทางด้วยกับพระบัญชาของเรา

เมื่อพวกเขามีความอดทนและพวกเขามีความมั่นใจต่ออายัดต่างๆของเรา

(อัล กุรอาน 32:24)

แน่นอนอิ้ง บรรดาผู้ปฏิบัติตามที่แท้จริง (ชีอะฮ์) ของบรรดาอิมามเหล่านั้น

จะเป็นผู้คนที่ได้รับความจำเริญอย่างแท้จริงในวันฟื้นคืนชีพ

ชีอะฮ์ในฮะดีษ

ในประวัติศาสตร์อิสลาม คำว่า “ชีอะฮ์” ได้ถูกนำมาใช้โดยเฉพาะกับบรรดาผู้ปฏิบัติตามอิมามอะลี (อ.)

วลีนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ได้คิดประดิษฐ์กันขึ้นมาในภายหลัง! บุคคลแรกที่ใช้คำๆ นี้ก็คือตัวของท่านศาสนามูฮัมหมัดแห่งอัลลอฮ์เอง

เมื่อโองการของอัล กุรอานดังต่อไปนี้ถูกวิวรรณ์ลงมา

(และสำหรับ) บรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติกาดี โดยแน่นแฟ้นพวกเขา เป็นสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐสุด

(อัล กุรอาน 98:7)

ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) กล่าวกับอะลี ว่า “โองการนี้หมายถึง เจ้าและชีอะฮ์ของเจ้า”

ท่านยังกล่าวต่อไปว่า “ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงฤกษ์ชะตาชีวิตของฉันไว้ ดังว่า ชายคนนี้ (อะลี) และชีอะฮ์ของเขา

จะได้รับหลักประกันในความรอดพ้นในวันฟื้นคืนชีพ”

- ❑ ญะลาลุद्ดีน อัล ฮุยดี **ตัฟซีร์ อัล ตูร อัล มันซूर** (ไลโร) เล่ม 6 หน้า 379
- ❑ อิบนิ ญะวีล อัล กุอบารี **ตัฟซีร์ ญามิอ์ อัล บะญาน** (ไลโร) เล่มที่ 33 หน้า 146
- ❑ อิบนิ อะซฮากิร **ญาริศ ติมิซค์** เล่ม 42 หน้า 333 หน้า 371
- ❑ อิบนิ สะญูร อัล ฮัซซะมี **อัล ซอวาอิด อัล มูรริเกาะฮ์** (ไลโร) บทที่ 11 ส่วนที่ 1 หน้า 246 –247

ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) กล่าวว่า “โอ อะลี! (ในวันตัดสินพิพากษานั้น) เจ้าและชีอะฮ์ของเจ้าจะเข้ามาหาอัลลอฮ์

โดยได้รับความพึงพอใจและมีคามพึงพอใจ และบรรดาศัตรูของเจ้า ก็จะมาหาพระองค์

ด้วยความโกรธแค้นและคอที่ขีดขึ้น(นั่นคือ ศิระษะของพวกเขาที่ถูกคำขึ้นไว้)

- ❑ อิบนิ อัล อัยริ **อัล นัยยะฮ์ ฟิมอริบ อัล ฮะดีษ** (เบรุต 1399) เล่ม 4 หน้า 106
- ❑ อัล กุอบรอนี **มูอญูม อัล กะบิร** เล่ม 1 หน้า 319
- ❑ อัล ฮัซซะมี **มูอญูม อัล ซะวาอิด** เล่ม 9 ลำดับที่ 14168

ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) กล่าวว่า “ข้าวดิ โอ อะลี ! โดยแน่แท้ เจ้าและชีอะฮ์ของเจ้า จะได้เข้าสู่สวนสวรรค์”

- ❑ อะฮ์มัด อิบนิ ฮัมบัล **พะญูอิด อัล ซอฮาบะฮ์** (เบรุต) เล่ม 2 หน้า 655
- ❑ ออบู นูอิม อัล อิศฟาฮานี **อิละยตุล เอาเลีย** เล่ม 4 หน้า 329
- ❑ อัล กอติบ อัล บักคาดี **ญาริศ แบกแดด** (เบรุต) เล่ม 12 หน้า 289
- ❑ อัล กุอบรอนี **มูอญูม อัล กะบิร** เล่ม 10 หน้า 319
- ❑ อัล ฮัซซะมี **มูอญูม อัล ซะวาอิด** เล่ม 10 หน้า 21 – 22
- ❑ อิบนิ อะซฮากิร **ญาริศ ติมิซค์** เล่ม 42 หน้า 331-332
- ❑ อิบนิ สะญูร อัล ฮัซซะมี **อัล ซะวา อิด อัล มูรริเกาะฮ์** (ไลโร) บทที่ 11 ส่วนที่ 1 หน้า 247